

Korte studies in Mattheüs (51)

De Nazireeër (9)

'En toen hij daar gekomen was, ging hij wonen in een stad die Nazareth heette, opdat vervuld werd wat door de profeten gezegd is: dat Hij Nazarener zal genoemd worden.' (Mat. 2:23).

Inmiddels hebben we deze tekst behoorlijk uitgediept. We hebben naar de profeten gekeken die van Nazireeërs spraken of zelf Nazireeërs waren. We hebben in de vorige studie gezien dat de Heere inderdaad een Nazarener genoemd is geworden; vele malen zelfs. Het was duidelijk dat 'de Nazarener' een Naam van Hem was die Hem als het ware definieerde. Hij gebruikte die Naam ook voor Zichzelf toen Hij Zich vanuit de hemel bekend maakte aan Paulus. Dat is veelzeggend: ook na Zijn opstanding en hemelvaart is Hij de Nazarener.

'De Nazarener' is in de eerste plaats een verwijzing naar Zijn woonplaats, de plaats waar Hij opgroeide. Hier zouden we klaar mee zijn, als Mattheüs dat vers 23 in hoofdstuk 2 niet had geschreven. De profeten zeggen helemaal nergens dat de Messias uit Nazareth zou komen. Nergens vinden in de vroege of de late profeten de plaatsnaam Nazareth terug, laat staan dat het de woonplaats van een belangrijke profeet zou zijn. Dit feit heeft ons op het spoor van de Nazireeër gebracht. 'Nazareth' en dus ook 'Nazarener' zijn afgeleid van het Hebreeuwse *nadzier*, en zo draagt 'de Nazarener' als het ware een dubbele boodschap met zich mee. Hij kwam uit Nazareth en dat maakte Hem tot 'de Nazarener'. Mattheüs legt ons uit dat we voor de inhoud van die Naam dieper moeten zoeken. De profeten spraken over Hem als de Nazireeër. Hij heeft de Nazireeër-gelofte gedaan.

Een tekst die ik altijd erg lastig heb gevonden staat in Mattheüs 26 en ik denk dat die tekst in het kader van Jezus als Nazireeër in een nieuw licht komt te staan. Ik schrijf deze studie om die gedachte te delen en in overweging mee te geven.

De tekst is Mattheüs 26:29. Nadat de Heere de Paasmaaltijd met Zijn discipelen heeft gegeten sluit Hij met hen, als de vertegenwoordigers van het nieuwe Israël, het nieuwe verbond.

'En terwijl zij aten, nam Jezus het brood en toen Hij het gezegend had, brak Hij het en gaf het aan de discipelen en Hij zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam. Hij nam ook de drinkbeker en nadat Hij gedankt had, gaf Hij hun die en zei: Drink allen daaruit, want dit is Mijn bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.' (Mat. 26:27, 28).

Nadat de Heere deze woorden gesproken had, doet Hij een gelofte voor Zichzelf. Hij verplicht Zichzelf tot iets en tegelijkertijd houdt dit een belofte voor Zijn discipelen in.

'Ik zeg u dat Ik van nu aan van de vrucht van de wijnstok niet zal drinken tot op de dag wanneer Ik die met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk van Mijn Vader.' (Mat. 26:69).

Waarom zegt Hij dit? Waarom doet Hij deze gelofte om niet van de vrucht van de wijnstok te drinken totdat... De belofte die Hij erbij doet is dat Hij in het Koninkrijk van de Vader weer met

Zijn discipelen verenigd zal zijn. Hij gaat weer van de vrucht van de wijnstok 'MET U' nieuw drinken in het Koninkrijk van Zijn Vader.

De gelofte is dus niet meer van de vrucht van de wijnstok te drinken. Dat had Hij voor het laatst gedaan in het avondmaal, nadat Hij de beker van het bloed van het nieuwe verbond gezegend had. De dagen van dat niet drinken van de vrucht van de wijnstok eindigen ergens. Namelijk als Hij in het Koninkrijk van Zijn Vader is met Zijn discipelen (onder anderen). Dat is, denk ik, als de zegeningen van het nieuwe verbond werkelijkheid worden.

'Ik zeg u.'

Met deze woorden leidt de Heere Zijn gelofte in. Het is een interessante studie om deze woorden te onderzoeken. Dat gaan we nu niet doen, maar ik kan wel zeggen dat alles wat hiermee wordt ingeleid een ernstige boodschap bevat, waar we dan onze aandacht extra op moeten vestigen. Ik geef een paar voorbeelden.

'En denk niet dat u bij uzelf kunt zeggen: Wij hebben Abraham als vader; want IK ZEG U dat God zelfs uit deze stenen voor Abraham kinderen kan verwekken.' (Mat. 3:9).

'Daarom ZEG IK U: Wees niet bezorgd over uw leven, over wat u eten en wat u drinken zult; ook niet over uw lichaam waarmee u zich kleden zult. Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding?' (Mat. 6:25).

'En toen zij aten, zei Hij: Voorwaar, Ik zeg u, dat een van u Mij zal verraden.' (Mat. 26:21).

Vaak voegt de Heere het woordje *amen*, 'voorwaar', eraan toe. 'Ik zeg u' krijgt de betekenis van 'Let op! Ik ga iets belangrijks vertellen.'

'Ik zeg u dat Ik van nu aan van de vrucht van de wijnstok niet zal drinken.'

Waar komen deze woorden vandaan? Je weet het: de Heere leefde in de Schriften van Israël. Ik kan het nog sterker zeggen: Hij leefde de Schriften van Israël. Hij leefde ze uit. Hij identificeerde Zich ermee. En wat betekent het dan als Hij bovenstaande woorden spreekt?

Niet eten van iets van wat de wijnstok komt, vind je ALLEEN, en ook daar als een gelofte, in Numeri 6:4 en het daarvan afgeleide Richteren 13:4 voor de moeder van Simson.

'Alle dagen van Zijn nazireeërschap mag hij niets eten wat van de wijnstok van de wijn gemaakt is, van de pitten tot en met de velletjes.' (Num. 6:4).

Na het avondmaal sprak de Heere de woorden die bij de nazireeërgelofte hoorde. Dat doet Hij op het moment dat Zijn gevangenneming en de overlevering in de handen van de heidenen aanstaande is. Als een Simson onder de Filistijnen zou Hij uitgelachen, bespot en geïgeld worden, om vervolgens gedood te worden aan het kruis.

De discipelen moeten Zijn woorden haast wel begrepen en zo uitgelegd hebben. Hij wijdde Zich als Nazireeër. Toewijding aan God. Jezus de Nazireeër aan het kruis. Hoe loopt dat af?